

MINISTÈRE
DE L'ÉDUCATION
NATIONALE, DE
L'ENSEIGNEMENT
SUPÉRIEUR ET DE
LA RECHERCHE

EAE LCL 4

SESSION 2015

AGRÉGATION CONCOURS EXTERNE

Section : LETTRES CLASSIQUES

VERSION GRECQUE

Durée : 4 heures

*Les dictionnaires grec-français Bailly, Georgin et Magnien-Lacroix sont autorisés.
L'usage de tout ouvrage de référence, de tout autre dictionnaire et de tout matériel électronique
(y compris la calculatrice) est rigoureusement interdit.*

*Dans le cas où un(e) candidat(e) repère ce qui lui semble être une erreur d'énoncé, il (elle) le signale très
lisiblement sur sa copie, propose la correction et poursuit l'épreuve en conséquence.*

*De même, si cela vous conduit à formuler une ou plusieurs hypothèses, il vous est demandé de la (ou les)
mentionner explicitement.*

**NB : La copie que vous rendrez ne devra, conformément au principe d'anonymat, comporter aucun signe
distinctif, tel que nom, signature, origine, etc. Si le travail qui vous est demandé comporte notamment la
rédaction d'un projet ou d'une note, vous devrez impérativement vous abstenir de signer ou de l'identifier.**

Tournez la page S.V.P.

A

Évoquant le sort des Phocidiens, Démosthène désigne le principal responsable des malheurs de la Grèce : Philippe de Macédoine.

Τούτων, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δεινότερ’ οὐ γέγονεν οὐδὲ μείζω πράγματ’ ἐφ’ ἡμῶν ἐν τοῖς Ἑλλησιν, οἵμαι δ’ οὐδ’ ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ. Τηλικούτων μέντοι καὶ τοιούτων πραγμάτων κύριος εἶς ἀνὴρ Φίλιππος γέγονεν διὰ τούτους, οὕστης τῆς Ἀθηναίων πόλεως, ἦς προεστάναι τῶν Ἑλλήνων πάτριον καὶ μηδὲν τοιοῦτον περιορᾶν γιγνόμενον. “Ον μὲν τοίνυν τρόπον οἱ ταλαίπωροι Φωκεῖς ἀπολώλασιν, οὐ μόνον ἐκ τῶν δογμάτων τούτων ἔστιν ἵδεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἔργων ἢ πέπρακται, θέαμα δεινόν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ ἐλεινόν· ὅτε γὰρ νῦν ἐπορευόμεθ’ εἰς Δελφούς, ἐξ ἀνάγκης ἦν ὁρᾶν ἡμῖν πάντα ταῦτα, οἰκίας κατεσκαμμένας, τείχη περιηρημένα, χώραν ἔρημον τῶν ἐν ἡλικίᾳ, γύναια δὲ καὶ παιδάρι ὀλίγα καὶ πρεσβύτας ἀνθρώπους οἰκτρούς· οὐδ’ ἂν εἴς δύναιτ’ ἂν ἐφικέσθαι τῷ λόγῳ τῶν ἐκεῖ κακῶν νῦν ὄντων. Ἀλλὰ μὴν ὅτι τὴν ἐναντίαν ποτὲ Θηβαίοις ψῆφον ἔθενθ’ οὗτοι περὶ ἡμῶν ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ προτεθεῖσαν, ὡμῶν ἔγωγ’ ἀκούω πάντων. Τίν’ ἂν οἰεσθ’, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς προγόνους ὑμῶν, εἰ λάθοιεν αἴσθησιν, ψῆφον ἥ γνώμην θέσθαι περὶ τῶν αἰτίων τοῦ τούτων ὀλέθρου; Ἔγὼ μὲν γὰρ οἴμαι κὰν καταλεύσαντας αὐτοὺς ταῖς ἑαυτῶν χερσὶν καθαροὺς ἔσεσθαι νομίζειν. Πῶς γὰρ οὐκ αἰσχρόν, μᾶλλον δ’ εἴ τις ἔστιν ὑπερβολὴ τούτου, τοὺς σεσωκότας ἡμᾶς τότε καὶ τὴν σώζουσαν περὶ ἡμῶν ψῆφον θεμένους τούτους τῶν ἐναντίων τετυχηκέναι διὰ τούτους, καὶ περιῶφθαι τοιαῦτα πεπονθότας οἵ, οὐδένες ἄλλοι τῶν Ἑλλήνων; Τίς οὖν ὁ τούτων αἴτιος; Τίς ὁ ταῦτα φενακίσας; Οὐχ οὗτος;

Πολλὰ τοίνυν ἀν τις, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Φίλιππον εὐδαιμονίσας τῆς τύχης εἰκότως, τοῦτο μάλιστ’ ἀν εὐδαιμονίσειν ἀπάντων, ὃ μὰ τοὺς θεοὺς καὶ τὰς θεὰς οὐκ ἔχω λέγειν ἔγωγ’ ἄλλον ὅστις ηύτυχηκεν ἐφ’ ἡμῶν. Τὸ μὲν γὰρ πόλεις μεγάλας εἰληφέναι καὶ χώραν πολλὴν ὑφ’ ἑαυτῷ πεποιῆσθαι καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ζηλωτὰ μέν ἔστιν, οἴμαι, καὶ λαμπρά· πῶς γὰρ οὔ; Ἐχοι δ’ ἀν τις εἰπεῖν πεπραγμένα καὶ ἔτεροις πολλοῖς. Ἄλλ’ ἐκεῖν’ ἴδιον καὶ οὐδενὶ τῶν πάντων ἄλλῳ γεγονὸς εὐτύχημα. Τὸ ποῖον; Τὸ, ἐπειδὴ πονηρῶν ἀνθρώπων εἰς τὰ πράγματ’ αὐτῷ ἐδέησεν, πονηροτέρους εύρειν ἥ ἐβούλετο.

DÉMOSTHÈNE